

mr. mr. Abels

Ministerie van Justitie DBOB/DIV/OAB/AL-OD	
Dossier	<i>W/1042.3/1041497 fase 6</i>
Datum	<i>14 JULI 2008</i>
Nummer	<i>08/5555402</i>
Ambt.	

*18/7/08
notif. mee*

Nederlandse Vereniging
voor Rechtspraak

m 07/ DGWIAV

15/7

De Minister van Justitie
mr. E.M.H. Hirsch Ballin
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Datum: 11 juli 2008
Uw kenmerk: 5538271/08/6
Ons kenmerk: B2.1.8./1572/BM
Onderwerp: Aanpassing van de Wet schadefonds geweldsmisdrijven

LDW

Geachte heer Hirsch Ballin,

Bij brief van 25 april 2008 (kenmerk 5538271/08/6) hebt u een concept-wetsvoorstel tot wijziging van de Wet schadefonds geweldsmisdrijven voorgelegd aan de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak (NVvR). Het concept-wetsvoorstel is besproken in de Wetenschappelijke Commissie van de NVvR.

1. Korte inhoud van het wetsvoorstel

De voorgestelde wijziging van de Wet schadefonds geweldsmisdrijven dient er in de eerste plaats toe de categorieën van personen die aanspraak kunnen maken op een uitkering uit het schadefonds geweldsmisdrijven uit te breiden alsmede de gevallen waarin men aanspraak kan maken op een uitkering te verruimen, onder meer door de reikwijdte van het begrip nabestaanden te verruimen. In de tweede plaats wordt beoogd de Wet schadefonds geweldsmisdrijven op enkele punten te vereenvoudigen en te moderniseren. Daarnaast is het voorstel opgenomen om in het Wetboek van Strafvordering (in artikel 51h) een regeling op te nemen met betrekking tot bemiddeling tussen slachtoffer en verdachte respectievelijk veroordeelde.

2. Commentaar

De NVvR constateert dat met de wijziging van de Wet Schadefonds geweldsmisdrijven dit schadefonds een bredere werking krijgt dan thans het geval is:

- Ten eerste door uitbreiding van de categorieën personen, die een claim kunnen doen gelden. Onder deze categorieën personen zijn enkele die volgens de NVvR vanuit het oogpunt van rechtspleging nader aandacht verdienen. Het betreft:

- a) "Een ieder" die aan boord van een Nederlands vaar- of vliegtuig slachtoffer is geworden van een geweldsmisdrijf (Artikel I, onderdeel C: artikel 3 eerste lid, onder b). Volgens de toelichting bevat dit onderdeel een modernisering en tegelijkertijd een vereenvoudiging. De verwijzing naar het tot op heden ontbreken van uitkeringen aan personen die in een Nederlands vaartuig of vliegtuig slachtoffer zijn geworden van een geweldsmisdrijf, acht de NVvR niet overtuigend voor de noodzaak van uitbreiding. Is er gedacht aan een samenloopregeling, indien ook aanspraak op een uitkering van een vergelijkbaar schadefonds in het buitenland kan worden gemaakt?

- b) "Andere personen" die een affectieve relatie met het slachtoffer hebben" (bij shockschade) (Artikel I, onderdeel C: artikel 3, tweede lid, onder d). De toelichting (blz. 3) noemt als voorbeelden: "vrienden, vriendinnen en bureu". De NVvR is van mening dat deze omschrijving nogal onbepaald is. Weliswaar is het begrip shockschade in de rechtspraak erkend en is juist dat van geval tot geval zal moeten worden beoordeeld of sprake is van een affectieve relatie, maar bij zulke relaties wordt dikwijls in de eerste plaats gedacht aan personen die samenwonen, een liefdesrelatie hebben of waarbij sprake is van family life in de zin van art. 8 EVRM. Voor de rechtspraak is van belang dat de toelichting aangeeft welke eisen aan de relatie mogen worden gesteld, of dat het zijn van "vriend(in)" al voldoende is.

- Ten tweede door ook shockschade onder het bereik van de Wet schadefonds geweldsmisdrijven te brengen. Afgezien van de vraag wie hiervoor in aanmerking komt, leert de ervaring dat het gaat om een lastige categorie van schaden: het is moeilijk vast te stellen hoe deze schade moet worden begroot. De NVvR heeft er geen bezwaar tegen dat het Schadefonds de mogelijkheid krijgt om zulke schade te vergoeden, maar wijst er op dat de uitwerking hiervan (in de AMvB) geen sinecure zal worden.

Verder is in het concept-wetsvoorstel gekozen voor een aanzienlijke wijziging van het stelsel van rechtsbescherming:

- a) de beperkte toetsing van artikel 14, eerste lid aanhef en sub b Wet schadefonds geweldsmisdrijven wordt vervangen door een Awb-toetsing;
- b) overeenkomstig de hoofdregel uit artikel 8:7, tweede lid Awb, krijgen alle rechtbanken met toepassing van de Wet schadefonds geweldsmisdrijven te maken.
- c) er komt, als de NVvR het goed ziet, hoger beroep op de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State conform artikel 37 Wet Raad van State.

De wijziging onder a brengt naar haar aard een verzwaring van de werklast van de rechter mee, omdat op veel meer aspecten zal moeten worden gelet. Overigens vormt deze wijziging een welkome uitbreiding van de rechtsbescherming voor slachtoffers van geweldsmisdrijven. De wijziging onder b brengt een permanente verzwaring van de werklast mee, als gevolg van de daarmee gepaard gaande versnippering van kennis. De behandeling van dit type zaken vereist een combinatie van strafrechtelijke, civielrechtelijke en bestuursrechtelijke kennis. De wijzigingen onder b en c leiden in de overgangsfase bovendien tot een tijdelijke werklastvermeerdering, doordat andere gerechten zich in de materie zullen moeten inwerken. De NVvR vermeldt dit aspect, omdat het in de conceptmemorie van toelichting niet is genoemd.

Tot slot vraagt de NVvR zich met betrekking tot het voorgestelde artikel 51h, derde lid Sv af of de strafrechter ten nadele van de verdachte rekening mag houden met het *niet* tot stand komen van een overeenkomst? Aangezien de bepaling dient ter uitvoering van het Europese Kaderbesluit, zal deze vraag wellicht te zijner tijd aan het HvJ EG kunnen worden voorgelegd, maar het kan nuttig zijn deze reeds bij de voorbereiding van deze wet aan de orde te stellen.

Namens het hoofdbestuur van de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak,
de Wetenschappelijke Commissie

F.F. Langemeijer,
voorzitter